

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΜΜΑ

- *Η φύση της κινησιολογίας*
Η αρχη AAA [ασφάλεια,
αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα
(Safety, Effectiveness, Efficiency, SEE)]
Μέθοδοι μελέτης
- *Στοιχεία της κινησιολογικής
ανάλυσης*
Περιγραφή της κινητικής δεξιότητας
Ανατομική ανάλυση
Μηχανική ανάλυση
Οδηγίες για βελτίωση των επιδόσεων
- *Εργαστηριακές ασκήσεις*

ΣΤΟΧΟΙ

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο αυτό, ο φοιτητής πρέπει να είναι σε θέση:

1. Να δινει τον ορισμό της κινησιολογίας και να μπορεί να εξηγήσει τη σημασία της για τον μελετητή της ανθρώπινης κίνησης.
2. Να περιγράφει τα κύρια στοιχεία μιας κινησιολογικής ανάλυσης.
3. Να προετοιμάζει την περιγραφή μιας επιλεγμένης κινητικής δεξιότητας, να την καταμερί-

ζει σε συστατικές φάσεις και να αναγνωρίζει τα αρχικά και τα τελικά σημεία της.

4. Να καθορίζει την ταυτόχρονη-διαδοχική φύση μιας ποικιλίας από κινητικές δεξιότητες.
5. Να ταξινομεί τις κινητικές δεξιότητες χρησιμοποιώντας το σύστημα ταξινόμησης, που αναπτύσσεται στο παρόν κεφάλαιο.
6. Να εντοπίζει το μηχανικό στοιχείο πολλών κινητικών δεξιοτήτων.

Η ΦΥΣΗ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

Η **κινησιολογία**, όπως αυτή είναι γνωστή στη φυσική αγωγή, στην προπονητική, στη φυσικοθεραπεία, στην ορθοπεδική και στη φυσική ιατρική, είναι η μελέτη της ανθρώπινης κίνησης από την άποψη των φυσικών επιστημών. Η μελέτη του ανθρώπινου σώματος ως μια μηχανή για την επιτέλεση έργου θέτει τις βάσεις της σε τρεις βασικούς τομείς έρευνας: τη μηχανική, την ανατομία και τη φυσιολογία, και ειδικότερα την εμβιομηχανική, την ανατομία του μυοσκελετικού συστήματος και τη νευρομυϊκή φυσιολογία. Η συγκεντρωμένη γνώση από τα τρία αυτά πεδία αποτελεί τη βάση για τη μελέτη της ανθρώπινης κίνησης.

Κάποιοι θεωρούν την κινησιολογία ως μια αυτονόμια επιστήμη· άλλοι υποστηρίζουν ότι είναι απλώς ένα αντικείμενο μελέτης παρά μια αληθινή επιστήμη, γιατί οι αρχές πάνω στις οποίες βασίζεται προέρχονται από βασικές επιστήμες, όπως είναι η ανατομία, η φυσιολογία και η φυσική. Σε κάθε περίπτωση, η συνεισφορά της είναι μοναδική, γιατί επιλέγει από πολλές επιστήμες τις αρχές που σχετίζονται με την ανθρώπινη κίνηση και συστηματοποιεί την εφαρμογή τους. Με όποιον τρόπο και αν κατηγοριοποιηθεί, για τον ερευνητικό φοιτητή είναι μια πόρτα που τον φέρνει σε επαρχή με έναν καινούργιο κόσμο ανακαλύψεων και αξιολογήσεων. Η ανθρώπινη κίνηση, η οποία αποτελεί κάτι το δεδομένο για τους περισσότερους από εμάς, μπορεί πλέον να ιδωθεί από μια καινούργια σκοπιά. Όποιος την αναλύσει, έστω και λίγο, δεν μπορεί παρά να εντυπωσιαστεί, όχι μόνο από την ομορφιά της ανθρώπινης κίνησης, αλλά και από τις προφανώς άπειρες δυνατότητες, τη σκοπιμότητα, την τάξη και την προσαρμοστικότητα στις περιβάλλουσες συνθήκες. Τίποτε δεν είναι ευκαιριακό· τίποτε

δεν είναι τυχαίο. Κάθε δομή που συμμετέχει στις κινήσεις του σώματος το κάνει ανάλογα με τις αρχές της φυσικής και της φυσιολογίας. Ο φοιτητής της κινησιολογίας, όπως και ο φοιτητής της ανατομίας, της φυσιολογίας, της ψυχολογίας, της γενετικής και των υπόλοιπων βιοεπιστημών, δεν μπορεί παρά να αντιμετωπίζει με θαυμασμό τον πολύπλοκο μηχανισμό του ανθρώπινου σώματος.

Η αρχή AAA [Ασφάλεια, Αποτελεσματικότητα, Αποδοτικότητα (Safety, Effectiveness, Efficiency, SEE)]

Η κινησιολογία δεν είναι ένα αντικείμενο μελέτης με στόχο να παρακινήσει το ενδιαφέρον μας πάνω σε έναν συναρπαστικό και μυστηριώδη τομέα. Έχει έναν χρήσιμο σκοπό. Μελετάμε την κινησιολογία, για να βελτιώσουμε την απόδοση μαθαίνοντας πώς να αναλύουμε τις κινήσεις του ανθρώπινου σώματος και για να ανακαλύψουμε τις βασικές αρχές τους. Η μελέτη της κινησιολογίας είναι ένα απαραίτητο μέρος της εκπαιδευτικής πορείας των φοιτητών της φυσικής αγωγής και όλων όσοι ασχολούνται με τον χορό, τα αθλήματα και τη φυσική ιατρική. Η γνώση της κινησιολογίας έχει ένα τριπλό σκοπό για όσους ασχολούνται με αυτούς τους τομείς. Πρέπει να τους επιτρέπει να βοηθούν τους φοιτητές, ή τους πελάτες τους, να εκτελούν τις δραστηριότητές τους με τη βέλτιστη ασφάλεια, αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα. Η ασφάλεια προβληματίζει όλο και πιο πολύ όλους όσοι ασχολούνται επαγγελματικά με την κίνηση. Είναι επιτακτικό να δομούνται οι κινητικές δραστηριότητες με τέτοιον τρόπο, ώστε οι φοιτητές ή οι πελάτες να μην προκαλούν ζημιά στο σώμα τους. Ταυτόχρονα, τόσο ο εκπαιδευτής όσο και ο θεραπευτής πρέπει να θέτουν ως στόχο τη βέλτιστη εκτέλεση. Κρι-

νούμε την αποτελεσματικότητα μιας εκτέλεσης από την επιτυχία ή την αποτυχία της να πραγματώσει τους στόχους της. Κατά την παραγωγή της αποτελεσματικής εκτέλεσης μιας κινητικής δραστηριότητας πρέπει να προσπαθεί ο ειδικός μαζί με τον φοιτητή, ή τον πελάτη, να επιτύχει τον κινητικό στόχο με την ελάχιστη δυνατή προσπάθεια, με όση αποδοτικότητα είναι εφικτό. Η ασφάλεια, η αποτελεσματικότητα και η αποδοτικότητα είναι οι στόχοι που υπεισέρχονται σε όλες τις χρήσεις της κινησιολογίας για την ανάλυση και την τροποποίηση της ανθρώπινης κινητικότητας.

Η κινησιολογία βοηθά στην προετοιμασία των καθηγητών φυσικής αγωγής, των προπονητών και των επαγγελματιών στον χώρο της φυσικής κατάστασης, για να διδάξουν την αποτελεσματική εκτέλεση βασικών και εξειδικευμένων κινητικών δεξιοτήτων. Επιπλέον, καθιστά δυνατή την αξιολόγηση των ασκήσεων και των δραστηριοτήτων υπό την προοπτική της επίδρασης, που έχουν στις δομές του ανθρώπινου σώματος. Το ανθρώπινο σώμα βελτιώνεται με τη χρήση (εντός ορίων βεβαίως), αρκεί να χρησιμοποιείται σύμφωνα με τις αρχές της αποδοτικής ανθρώπινης κίνησης. Η λειτουργία της κινησιολογίας στη φυσική αγωγή, συνεπώς, είναι να συνεισφέρει όχι μόνο στην επιτυχημένη συμμετοχή σε διάφορες φυσικές δραστηριότητες, αλλά και στη βελτίωση των δομών του σώματος, μέσα από τη σωστή επιλογή των δραστηριοτήτων και την αποδοτική χρήση του σώματος.

Ο φυσικοθεραπευτής, ο εργοθεραπευτής και ο προπονητής αθλημάτων ενδιαφέρονται κυρίως για την επίδραση που έχουν οι ασκήσεις και οι άλλες τεχνικές της φυσικής ιατρικής στο ανθρώπινο σώμα. Τους απασχολεί ειδικότερα η αποκατάσταση της περιορισμένης λειτουργικότητας και οι μέθοδοι αντιστάθμισης των χαμένων λειτουργιών. Αν και η αποτελεσματική εκτέλεση αποτελεί τον κύριο στόχο για τον θεραπευτή, η «αποτελεσματική εκτέλεση» δεν αναφέρεται τόσο στην επιδέξια εκτέλεση αθλητικών δραστηριοτήτων όσο στην επαρκή εκτέλεση δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με την καθημερινότητα. Ενώ ο εκπαιδευτής εφαρμόζει τη γνώση της κινησιολογίας κυρίως στην κινητικότητα του φυσιολογικού σώματος, ο θεραπευτής ασχολείται με την κινητικότητα ενός σώματος με περιορισμένη λειτουργικότητα.

Μέθοδοι μελέτης

Μόλις ξεκινήσει η μελέτη της κινησιολογίας, ένας από τους πιο ικανοποιητικούς τρόπους για τη συνέχεια είναι η συμπλήρωση της μελέτης από τα βιβλία με εργαστηριακά πειράματα. Όπως λέμε συχνά, μαθαίνουμε καλύτερα κάτι όταν το κάνουμε. Οι εργαστηριακές ασκήσεις πρέπει να περιέχουν δύο τύπους δραστηριοτήτων. Ο πρώτος τύπος περιέχει πειράματα, τα οποία εκτελούνται κάτω από ελεγχόμενες συνθήκες. Οι δραστηριότητες της κατηγορίας αυτής επιλέγονται για να βοηθήσουν τον φοιτητή να εμβαθύνει και να καταλάβει τη φύση και την πολυπλοκότητα της ανθρώπινης κίνησης. Αν και η έμφαση αφορά περισσότερο στην ποιοτική ανάλυση κατά τα αρχικά στάδια της μελέτης, επιβάλλεται και η παρουσίαση κάποιων στοιχείων με ποσοτικό τρόπο, όπως γίνεται με τη χρήση εργαλείων «εργαστηριακού τύπου». Ιδιαίτερως χρήσιμη είναι η βιντεοσκόπηση, η χρήση της οποίας επιτρέπει την προσεκτική και παρατεταμένη μελέτη μιας πολύ συγκεκριμένης στιγμής της εκτέλεσης μιας τεχνικής και την παρατήρηση λεπτομερειών που δεν τις συλλαμβάνει το ανθρώπινο μάτι. Σε περισσότερο προηγμένη έρευνα είναι συχνή η χρήση εξελιγμένης τεχνολογίας μετρήσεων και εξειδικευμένου ηλεκτρονικού εξοπλισμού, όπως είναι η ηλεκτρομυογραφία, τα όργανα καταγραφής της δύναμης και η προσομοίωση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή. Όσο εξελίσσονται αυτές οι τεχνολογίες τόσο αυξάνει η δυνατότητα χρήσης τους το βάθος της γνώσης και της κατανόησης της ανθρώπινης κίνησης.

Ο δεύτερος τύπος εργαστηριακών ασκήσεων πρέπει να περιλαμβάνει την πρακτική της ανάλυσης κάτω από συνθήκες που ισχύουν καθημερινά σε ένα γυμναστήριο ή σε μια κλινική. Μόνο μέσα από την πρακτική κάτω από τέτοιες συνθήκες μπορεί να μάθει ο φοιτητής πώς να εφαρμόζει τη γνώση της κινησιολογίας και να αναπτύσσει τις δεξιότητες που είναι απαραίτητες για την ακριβή παρατήρηση, διάγνωση και αντιμετώπιση της λανθασμένης κινητικής δραστηριότητας.

Όποια μέθοδος διδασκαλίας και αν εφαρμοστεί, είναι καλό για τον φοιτητή να έχει υπ' όψιν τη χρησιμότητα και την εφαρμογή, που θα έχει η μελέτη της κινησιολογίας. Η ανάλυση της κίνησης δεν είναι ένας στόχος από μόνη της, αλλά περισσότερο ένας τρόπος για την εκμάθηση νέων κινητικών προτύπων και τη

βελτίωση της ασφάλειας, της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας παλαιοτέρων προτύπων. Αυτό ισχύει τόσο για τον φυσικοθεραπευτή, που διδάσκει ακρωτηριασμένους και παραπληγικούς ασθενείς πώς να περπατήσουν πάλι, όσο και για τον προπονητή, που διδάσκει μια νέα τεχνική για ένα άθλημα. Τελικά, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η δεξιότητα από μόνη της είναι λιγότερο σημαντική από αυτόν που την εξασκεί. Η κινησιολογία επιτυγχάνει τον σκοπό της μόνο κατά το ήμισυ, όταν παρέχει πληροφορίες σχετικά με την εκμάθηση ή τη διδασκαλία κινητικών δεξιοτήτων. Πρέπει, επίσης, να θέτει τα θεμέλια για την τελειοποίηση, την επιδιόρθωση και τη διατήρηση σε καλή κατάσταση αυτού του ασύγκριτου μηχανισμού – του ανθρωπίνου σώματος.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Σε κάθε επίσημο τομέα μελέτης πρέπει να διεξάγεται το έργο της ανάλυσης σύμφωνα με ένα λογικό και δομημένο σχέδιο. Αυτό το σχέδιο πρέπει να παραχθεί με τέτοιον τρόπο, ώστε να είναι και κατάλληλο για τη δραστηριότητα και εύκολο στην εφαρμογή από τον εκπαιδευτή. Ο καθηγητής, ο θεραπευτής, ο εκπαιδευτής, ο αθλητής και ο προπονητής θα ωφεληθούν, αν γνωρίζουν πώς να διεξάγουν την κινησιολογική ανάλυση μιας κινητικής δεξιότητας. Η διδασκαλία των κινητικών δεξιοτήτων, όπου και αν λαμβάνει χώρα (κλινική, γυμναστήριο, γήπεδο), αποτελείται από την παρουσίαση της δεξιότητας και τη γνώση των σημείων που πρέπει να τονιστούν. Αποτελείται επιπλέον, από τον εντοπισμό των δυσκολιών, τη διόρθωση των λαθών και την εξάλειψη των ενεργειών που περιορίζουν την εκτέλεση. Ο ειδικός των κινητικών δεξιοτήτων πρέπει να έχει επίγνωση των ειδών των τραυματισμών, που πιθανώς να συμβούν κατά τη διάρκεια μιας συγκεκριμένης δραστηριότητας και τον τρόπο αποφυγής τους. Για να μπορέσει να καθορίσει τις ακριβείς κινήσεις για την αποκατάσταση, πρέπει ο θεραπευτής ή ο εκπαιδευτής να γνωρίζουν ακριβώς την δομή των αρθρώσεων και την ανοχή τους σε ασκήσεις. Ένας αθλητής που προπονείται πρέπει να καταλαβαίνει τους κινησιολογικούς παράγοντες που σχετίζονται με την απόδοση, για να βελτιστοποιήσει την επίδραση της πρόπνησης και ταυτόχρονα να προφυλάσσεται από επικίνδυνες ενέργειες. Οι ενέργειες, που επιφανειακά φαίνονται απλές, μπορεί να είναι

αρκετά περίπλοκες, καθώς οι απαιτούμενες κινητικές δεξιότητες είναι περίπλοκες. Η συστηματική κινησιολογική ανάλυση είναι ένα αποτελεσματικό βοήθημα για να κατανοήσει κάποιος τα βασικά στοιχεία και τις προϋποθέσεις μιας κινητικής δεξιότητας.

Στα επόμενα κεφάλαια θα αναπτυχθούν τα απαραίτητα εργαλεία για μια λεπτομερή κινησιολογική ανάλυση. Θα παρουσιαστούν τα ανατομικά στοιχεία της ανθρώπινης κινητικότητας -οστά, αρθρώσεις, μύες και σχετικά τμήματα του νευρικού συστήματος- και οι σχετικές μηχανικές αρχές. Θα περιγραφούν οι βασικές κινήσεις των τμημάτων του σώματος και θα γίνει κατανοητό πώς η παρατήρηση τόσο των ανατομικών όσο και των μηχανικών αρχών συνεισφέρει στην αποδοτική χρήση του σώματος στην εκτέλεση κινητικών δεξιοτήτων. Η κινησιολογική ανάλυση είναι η εφαρμογή αυτών των πληροφοριών για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας μιας κινητικής ενέργειας. Αποτελείται από:

1. Περιγραφή της δεξιότητας με ένα λογικό και συστηματικό τρόπο, καταμερίζοντάς τη στα συστατικά της στοιχεία.
2. Εκτίμηση της επιτέλεσης της δεξιότητας με τον εντοπισμό τυχόν παρεκκλίσεων σε σχέση με την εφαρμογή των ανατομικών και μηχανικών αρχών.
3. Απόδοση διορθώσεων βασισμένη στον σωστό καθορισμό της αιτίας ή των αιτιών.

Τα βασικά στοιχεία για την κινησιολογική ανάλυση μιας κινητικής δεξιότητας παρατίθενται στον Πίνακα 1.1. Σε αυτό το είδος ανάλυσης η έμφαση δίνεται στην ποιοτική εκτίμηση της εκτέλεσης και μπορεί να γίνει με τη βοήθεια βιντεοσκόπησης, ψηφιακών εικόνων ή με γυμνό μάτι. Σε κάθε περίπτωση, ο αναλυτής πρέπει να χρησιμοποιεί μια συστηματική προσέγγιση στην παρατήρηση της εκτέλεσης. Μπορεί να γίνεται επίδειξη της κίνησης πριν από την ανάλυση και σε συχνά διαστήματα κατά τη διάρκεια αυτής. Σε σχέση με αυτό η βιντεοσκόπηση ή η ψηφιακή καταγραφή αποτελούν ένα έξοχο υποκατάστατο. Αν αυτά δεν είναι διαθέσιμα, ακόμη και μια σειρά φωτογραφιών ή μόνο μία φωτογραφία ή σχέδιο βοηθούν αρκετά. Στα αρχικά στάδια της εκμάθησης της διαδικασίας ανάλυσης μπορεί να φαίνεται η κίνηση πολύ γρήγορη και να συγχέει τα πράγματα. Με τη βοήθεια των εξοπλισμού αργής κίνησης και με πολλή πρακτική θα εξασκήσει ο αναλυτής τις

ΠΙΝΑΚΑΣ 1.1**Περίγραμμα κινησιολογικής ανάλυσης**

- A. Περιγραφή της εκτέλεσης της κινητικής δεξιότητας
1. Πρωτεύων σκοπός της δεξιότητας
 2. Φάσεις της κίνησης
 3. Ταξινόμηση της δεξιότητας
 4. Ταυτόχρονη-διαδοχική φύση της κίνησης
- B. Ανατομική ανάλυση
1. Ενέργειες των αρθρώσεων και κινήσεις των τυμπάτων
 2. Συμμετοχή των μυών και είδος συστολής
 3. Νευρομυϊκά ζητήματα
 4. Ανατομικές αρχές σχετικές με την αποτελεσματική και ασφαλή εκτέλεση
- G. Μηχανική ανάλυση
1. Βασικοί μηχανικοί στόχοι
 2. Φύση των δυνάμεων που προκαλούν ή περιορίζουν την κίνηση
 3. Αναγνώριση των κρίσιμων στοιχείων
 4. Εφαρμοζόμενες μηχανικές αρχές που αφορούν στην
 - α. ασφάλεια
 - β. αποτελεσματικότητα
 - γ. αποδοτικότητα
 5. Αναγνώριση των λαθών
 - α. Ποια είναι τα λάθη;
 - β. Ποια είναι τα αίτια των λαθών;
- D. Οι οδηγίες για τη βελτίωση της εκτέλεσης υποδεικνύουν πώς μπορεί να μεταβληθεί η εκτέλεση έτσι, ώστε να μην υπάρχει παρέκλιση από τις αρχές.

απαραίτητες ικανότητες για μια ακριβή και συστηματική προσέγγιση στην παρατήρηση.

Περιγραφή της κινητικής δεξιότητας

Η περιγραφή της κινητικής δεξιότητας που αναλύεται αποτελείται από τέσσερα στοιχεία, τα οποία όλα μαζί βοηθούν τον αναλυτή να επικεντρωθεί στην ουσιαστική φύση της δεξιότητας.

Πρωτεύων σκοπός μιας κινητικής δεξιότητας

Το πρώτο βήμα στη φάση περιγραφής της ανάλυσης είναι ο εντοπισμός του κυρίου σκοπού της κίνησης. Χωρίς μια σαφή κατανόηση του λόγου για τον οποίο γίνεται η κίνηση, είναι ουσιαστικά αδύνατο να εκτιμήσουμε την αποτελεσματικότητά της. Σε αυτήν τη δήλωση του στόχου πρέπει να γίνονται οι κατάλληλες αναφορές στην ταχύτητα, στην ακρίβεια, στο πρότυπο και στην απόσταση. Για παράδειγμα,

ο στόχος στα 50 μέτρα ύπτιο είναι να καλυφθεί η απόσταση στον μικρότερο δυνατό χρόνο. Η ταχύτητα είναι ένας σημαντικός παράγοντας. Ο σκοπός της αιώρησης ενός τσεκουριού είναι η κοπή των ξύλων· τόσο η ταχύτητα όσο και η ακρίβεια είναι σημαντικά στοιχεία, προκειμένου να κοπεί το ξύλο με ασφάλεια και σύμφωνα με ένα συγκεκριμένο πρότυπο. Ο σκοπός της κατάδυσης από έναν βατήρα είναι η εκτέλεση της κίνησης σύμφωνα με ένα προδιαγεγραμμένο πρότυπο· δεν δίνεται έμφαση ούτε στην ταχύτητα ούτε στην ακρίβεια και η επιτυχία εξαρτάται από το πώς φαίνεται η προσπάθεια. Ο σκοπός στο γκολφ είναι να μπει η μπάλα στην τρύπα από μια σχετικά κοντινή απόσταση· ο κυριότερος παράγοντας, ο οποίος καθορίζει την επιτυχία σε αυτήν την περίπτωση, είναι η ακρίβεια (Εικόνα 1.1).

Φάσεις της κίνησης

Είναι συχνά καλό να καταμερίζουμε την κίνηση σε ξεχωριστά μέρη ή «φάσεις». Αυτές οι φάσεις είναι συχνά προφανείς και βασίζονται στην κίνηση. Για παράδειγμα, η ρίψη έχει μια φάση συσπείρωσης, μια φάση ρίψης όπου το άνω άκρο έρχεται μπροστά και μια τελική φάση μετά την απελευθέρωση (Εικόνα 1.2). Σε κάποιες δεξιότητες δεν είναι τόσο εύκολα διακριτές οι φάσεις αλλά, προκειμένου να γίνει εφικτή η ανάλυση, πρέπει να γίνει κάποιον είδους διαχωρισμός.

Είναι σημαντικό να αναγνωριστούν τα αρχικά και τα τελικά σημεία κάθε φάσης. Πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν δύο κύριους παράγοντες στην επιλογή του αρχικού σημείου. Ο πρώτος παράγοντας είναι να αποφασίσουμε πότε θα αρχίσει η ανάλυση κατά τη διάρκεια της κίνησης. Πολλές κινητικές δεξιότητες είναι διακριτές, δηλαδή έχουν μια ξεκάθαρη αφετηρία και ένα τέλος. Σε τέτοιες κινήσεις είναι προφανές το σημείο εκκίνησης -κατά την αρχή της πρώτης φάσης-, όπως σε μια ριπτική δεξιότητα που αρχίζει με τη συσπείρωση. Άλλες δεξιότητες είναι περισσότερο συνεχείς από τη φύση τους, είτε επειδή εκτελούνται με έναν επαναληπτικό τρόπο είτε επειδή μια κίνηση οδηγεί αμέσως στην επόμενη. Η βάσιση είναι ένα καλό παράδειγμα κυκλικής δεξιότητας, ενώ πολλά ομαδικά αθλήματα περιλαμβάνουν κινήσεις που μεταβάλλονται συνεχώς. Σε μια περίπτωση συνεχούς κινητικότητας πρέπει να επιλέξει ο αναλυτής το σημείο εκκίνησης, το οποίο θα τον παράσχει επαρκή πληροφόρηση σχετικά με την εξεταζόμενη κίνηση, ωστόσο χωρίς να